

LA FIRA

Surtin lo dematí per veure la fira com estava, m' en van passar de molt frescas.

Per primer saludo, trobo una noyeta de *Las Afueras*, vull dir que no era d' aquí Granollers, m' hi entretench un ratet á *pelar la pava*, la despedeixo, y *tableau*, yo no hu hagués fet tan aviat, al girar la cantonada en la cual m' estava passant lo deliciós ratet, em topo ab una dona, per cert mes grossa qu' un Kiosco dels de la plassa, reboto com una pilota de goma, y sabent aguantar l' equilibri no 'm vaig clavarme de nassus.

Después de reposat del susto, continuo la ruta que havia comensat y em dirigeixo carretera amunt á fé una visita als pencos y *cornúpetos* que de tres ó quatre anys en aquesta part s' estableixen per allí dalt prop la plassa de la Montaña. Al moment d' arribari y mentres m' els estava contemplant em distrech un rato, y cataplúm, pasa un carruatje, ab una velocitat com si fos un mal esperit, fregantme la roba.

Y despues d' un según susto, 'm giro y un *bovino* 'm tenia l'asta apuntant á l'esquena y quedantne parat, em repenso, y formantme el *soliloqui* de que no podia guanyar per sustos, cap á casa falta gent. Sent la una tocada m' entaulo, y después de dinar m' en vaig á pendre un calent al Café Nou, encench lo meu cigarret, y tot saboreijan l' aroma d' aquella preciosa breva de quinze céntims, em traslado á la sala de ball, admiran el *bello sexo* del plá del Vallés qu' en dias com aquest asisteix, y enalteix d' un modo notable la concurrencia d' els aficionats á saltar y voltar al só de la música.

Tenint encare á la memoria las peripecias que m' habian sentat un bon precedent lo dematí, em fan pujá la mosca al nas dos *galets* d' alguna *Kábila* del voltan qu' els tenia al meu costat y segurament perquè 'm recordés de que estaban allí, un d' ells em dona una tremenda trepitjada fentme veurer las estrellas, encara que sembli estrany sent de dia.

No obstant, sense dirli la mes petita, y pensan que no havia anat á «Can Sala», m' hi dei-

xo caure tot *xano, xano*, perquè forzosament tenia d' anar al *paso lento* á conseqüencia de la *granada* que feya poch m' havia caygut en lo peu dret, visito la sala y otro que tal, m' estiran l' americana per detrás, faig *media vuelta* y com he dit, segona edició del dematí em trobo ab una vella mes lletja qu' un *ñáñigo*, que después de deixá anar totas las malediccions que podan figurar en un diccionari, m' anava á marcar los cinch dits á la cara, á no tocar, yo, las de *Villadiago*, y total, per que m' havia possat al seu devant y no va poder retallar á las que ballavan l' americana.

Toco pirandó y al arribar á la porta, ojalá hagués surtit per detrás, un intím amich em pregunta com estava d' ermilla, y naturalment, vaig tenir que desferme d' un Amadeo que per casualitat portaba.

Ya no sé que m' en dirán d' aquesta fira tan recordatoria á lo menos per lo *sabllasso* del *nap* que no sé si 'm tornaré á la butxaca.

Per últim dantla per acabada y tementme aumentar la colecció de mal ratos que ya portaba á sobre, m' allargo hasta al Café d' en Sinia y demanant una copeta per agafar gana, espero las set y á sopar. Y..... hasta un altre.

PEPETE.

—Peró. ....

—No hay perós que valgan. Sin los diez céntimos no pasa.